

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 1 септември 2023 г.
(OR. en)

12101/23
ADD 1
LIMITE
PV CONS 39
RELEX 950

ПРОЕКТ ЗА ПРОТОКОЛ
СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
(Външни работи)
20 юли 2023 г.

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

Незаконодателни дейности

3.	Текущи въпроси.....	3
4.	Руската агресия срещу Украйна.....	3
5.	Турция.....	3
6.	Външнополитическо измерение на икономическата сигурност.....	3
7.	Други въпроси.....	3
ПРИЛОЖЕНИЕ – Изявления за протокола на Съвета.....		4

Незаконодателни дейности

3. Текущи въпроси

Съветът разгледа темата за Китай, отношенията между ЕС и CELAC (Общността на латиноамериканските и карибските държави), темата за Армения и Азербайджан, блискоизточния мирен процес и темата за Тунис.

4. Руската агресия срещу Украйна

Обмен на мнения

Съветът проведе обмен на мнения относно ответните действия на ЕС в контекста на руската агресия срещу Украйна.

5. Турция

Обмен на мнения

Съветът проведе обмен на мнения относно Турция.

6. Външнополитическо измерение на икономическата сигурност

Обмен на мнения

Съветът проведе обмен на мнения относно външнополитическото измерение на европейската стратегия за икономическа сигурност.

7. Други въпроси

Съветът взе под внимание информацията, предоставена от Румъния относно кандидатурата ѝ за съдия в Международния съд (документ 11830/23), информацията, предоставена от Австрия, Чешката република и Словакия във връзка с посещението им в Северна Македония на 13 юли (документ 11844/23), и информацията, предоставена от Германия и Дания относно дипломатията по въпросите на климата (документ 11995/23).

Точка за обсъждане в ограничен състав

Изявления по законодателните точки А, съдържащи се в док. 11816/23

По точка 7 от
списъка на точки
А:

Решение на Съвета за подписване и временно прилагане на
Споразумението за партньорство между ЕС и ОДАКТБ (заменящо
Споразумението от Котону)
Приемане

ИЗЯВЛЕНИЕ НА АВСТРИЯ

„Австрия е готова да следва предложения подход, но трябва да отбележи, че по конституционни причини тя може да започне да прилага временно Споразумението за партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и членовете на Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от друга страна, в съответствие с международното право, едва от датата, на която уведоми Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз, в качеството му на депозитар на споразумението, за приключването на вътрешните си процедури, необходими за влизането в сила на споразумението.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

- „1. Комисията взема под внимание намерението на Съвета да приеме решение за изменение на предложението на Комисията относно подписването от името на Европейския съюз и временното прилагане на Споразумението за партньорство между Европейския съюз, от една страна, и членовете на Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (ОДАКТБ), от друга страна (СОМ (2021) 312 final), за да се промени естеството на Споразумението за партньорство от споразумение от тип компетентност само на ЕС на „смесено“ споразумение.
2. Комисията признава политическата необходимост Споразумението за партньорство да бъде подписано възможно най-бързо.
3. Въпреки това Комисията поддържа правната си оценка относно естеството на Споразумението за партньорство като от тип компетентност само на ЕС, което не бе оспорено с правни аргументи.
4. Поради това Комисията не приема, че разпоредбите на Споразумението, изброени в новия член 4, са изключени от временното прилагане поради твърдението, че не попадат в компетентността на Съюза. В по-общ план Комисията счита, че Съветът няма правомощия да изменя по същество текста на дадено споразумение, който е приложен към предложение за приемане на решение относно подписването на споразумението. Преговарящият има изключителното правомощие да преговаря по текста на споразумението и да предлага на Съвета неговото подписване.
5. Комисията си запазва правото при необходимост да използва всички правни средства, с които разполага, за да гарантира спазването на разпоредбите на Договорите.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА УНГАРИЯ

„Приемането на Програмата за действие на Международната конференция за населението и развитието (МКНР) и на Пекинската платформа за действие от Четвъртата световна конференция за жените отбелязва наличието на забележителен консенсус. Те поставиха упражняването на човешките права в центъра на развитието и от тяхното приемане насам бяха постигнати важни резултати в областта на здравето, равенството между мъжете и жените и образованието. Тези области са в основата на Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие, която включва основополагащите принципи на всеобщото зачитане на правата на човека и човешкото достойнство, принципите на правовата държава, правосъдието, равенството и недискриминацията.

Унгария продължава да спазва ангажиментите си в областта на правата на човека, включително защитата и утвърждаването на правата на жените и равенството между мъжете и жените, в съответствие с унгарската конституция и с първичното право, принципите и ценностите на Европейския съюз, както и с ангажиментите и принципите, произтичащи от международното право. Освен това равенството между жените и мъжете е залегнало като основна ценност в Договорите на Европейския съюз, по-специално в член 2 от ДЕС и член 8 от ДФЕС. Като взема предвид горепосоченото и националното си законодателство, Унгария тълкува понятието „пол“ (gender) като препращащо към биологичния пол, а понятието „равенство между половете“ като препращащо към равенството между мъжете и жените.

Унгария е силно ангажирана с изпълнението на Програмата за действие на МКНР и Пекинската платформа за действие, както и на Програмата до 2030 г. и нейните цели за устойчиво развитие, които служат също за основни отправни точки в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и свързаните с това права. Унгария отбелязва, че за понятието „сексуално и репродуктивно здраве и права“ и свързаните с него въпроси като „изчерпателна информация и образование [...] в областта на сексуалното и репродуктивното здраве“ липсва консенсусно правно определение на международно равнище, включително в рамките на Европейския съюз. Освен това темата засяга правни определения, попадащи в обхвата на изключителната компетентност на държавите членки. Следователно Унгария тълкува и утвърждава тези въпроси в контекста на Програмата до 2030 г., Програмата за действие на МКНР и Пекинската декларация и платформа за действие и в съответствие с националното си законодателство. Във връзка с това Унгария отбелязва, че международните технически насоки на ЮНЕСКО относно сексуалното образование, на които се прави позоваване в споразумението, не са приети или одобрени от ЕС или от всички негови държави членки, и следователно по никакъв начин не може да се разглеждат като част от достиженията на правото на ЕС. Унгария изразява съгласието си за подписването и временното прилагане на споразумението с уговорката, че самото позоваване в споразумението на тези международни технически насоки на ЮНЕСКО не променя правното положение в това отношение, не създава прецедент по отношение на бъдещи позовавания в други международни споразумения или документи на ЕС и по никакъв начин не задължава страните с изпълнението на техническите насоки. Освен това, също в общ контекст, Унгария счита, че от приемането на този документ не може да произтече правен прецедент по отношение на тълкуването на понятието за сексуално и репродуктивно здраве и права.

Като се има предвид, че незаконните миграционни потоци са тясно свързани с различни форми на организирана престъпност, които представляват заплаха за всички държави и изискват всеобхватен подход за справяне с миграционните потоци, Унгария поддържа становището, че позоваванията в споразумението за управлението на миграцията трябва да се разбират като ограничаване на смесените миграционни потоци в контекста на член 79, параграф 1 от ДФЕС, т.е. само при пълно зачитане на залегналата в него цел за предотвратяване на незаконната имиграция и засилена борба с това явление, както и на правото на държавите членки, предвидено в член 79, параграф 5 от ДФЕС, съгласно който не се засяга правото на държавите членки да определят капацитета за прием на граждани на трети страни. Това не засяга общата политика на Унгария, чиято цел е да пресече незаконната миграция, а не да я управлява.

Що се отнася до направените в споразумението позовавания на безопасна, организирана и законна миграция и Глобалния пакт за безопасна, организирана и законна миграция, Унгария отбелязва, че Глобалният пакт не е приет или одобрен от ЕС или от всички негови държави членки и следователно по никакъв начин не може да се разглежда като част от достиженията на правото на ЕС. Унгария изразява съгласието си с подписването и временното прилагане на споразумението с уговорката, че горните позовавания в споразумението не променят правното положение в това отношение, не създават прецедент по отношение на бъдещи позовавания в други международни споразумения или документи на ЕС и по никакъв начин не задължават страните с изпълнението на Глобалния пакт.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ИРЛАНДИЯ

„Ирландия припомня, че ако страните решат, в рамките на настоящото споразумение, да сключат специални споразумения в областта на свободата, сигурността и правосъдието, които ЕС сключва съгласно част трета, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз, разпоредбите на тези бъдещи специални споразумения няма да са обвързващи спрямо Ирландия, освен ако ЕС, едновременно с Ирландия по отношение на предходните ѝ двустранни отношения, не уведоми Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, че тези споразумения са обвързващи спрямо Ирландия като част от ЕС в съответствие с Протокол № 21 относно позицията на Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз.

Също така всички последващи вътрешни мерки на ЕС, които трябва да бъдат приети за изпълнение на настоящото споразумение по силата на по-рано споменатия дял V, няма да са обвързващи спрямо Ирландия, освен ако тя не е уведомила за желанието си да участва в такива мерки или да ги приеме в съответствие с Протокол № 21.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ПОЛША

„Проектът за споразумение за периода след изтичането на Споразумението от Котону е несъвместим с Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и Хартата на основните права, доколкото подменя принципа на „равенство между жените и мъжете“, заложен в Договорите, с израз „равенство между (социалните) полове (gender)“, какъвто не фигурира в договорите. Когато в споразумението има позоваване на „равенство между (социалните) полове (gender)“, Полша ще тълкува този принцип като принцип на равенство между жените и мъжете в съответствие с членове 2 и 3 от ДЕС и член 23 от Хартата на основните права. Освен това Полша разбира формулировката за „(социален) пол“ (gender), съдържаща се в това споразумение и липсваща в Договорите, като „пол“ (sex) в съответствие с член 10, член 19, параграф 1 и член 157, параграфи 2 и 4 от ДФЕС.

Полша разбира репродуктивните права и други производни, синонимни или подобни на тях, единствено като действия, които могат да целят прякото подпомагане и спасяване на здравето и човешкия живот, и поради това се противопоставя на прилагането им спрямо аборт и използването на противозачатъчни средства като форми на насърчаване на здравето, семейното планиране или гарантирането на правата на човека. Абортът не е право на човека, а всъщност е форма на лишаване от правото на живот.

Що се отнася до така нареченото „сексуално образование“, Полша го разбира като подходящо за възрастта и съдържанието образование в съответствие с приложимото полско право и основаните на него учебни програми.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ПОРТУГАЛИЯ

„Като се зачита принципът на разделение на областите на компетентност между Европейския съюз и неговите държави членки, определен в Договорите, решението на Съвета за разрешаване на подписването и временното прилагане на Споразумението за партньорство между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и членовете на Организацията на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от друга страна, не засяга автономността на Португалската република при вземането на решения по отношение на международни въпроси от изключителната ѝ компетентност, които ангажименти зависят от приключването на вътрешните процедури за одобрение в съответствие с конституционните принципи и правила.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА УНГАРИЯ

„Унгария признава и насърчава равенството между жените и мъжете в съответствие с Конституцията на Унгария, първичното право, принципите и ценностите на Европейския съюз, както и с ангажиментите и принципите, произтичащи от международното право. Освен това равенството между жените и мъжете е залегнало като основна ценност в Договорите на Европейския съюз, по-специално в член 2 от ДЕС и член 8 от ДФЕС. В съответствие с тях и националното си законодателство Унгария тълкува понятието „пол“ (gender) като препращащо към биологичния пол (sex) и понятието „равенство между половете“ като препращащо към „равенството между жените и мъжете“.

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ПОЛША

„Равенството между жените и мъжете е залегнало в Договорите на Европейския съюз като основно право. Полша гарантира равенството между жените и мъжете в рамките на полската национална правна система в съответствие с международните договори в областта на правата на човека и в рамките на основните ценности и принципи на Европейския съюз.

Поради тези причини Полша ще тълкува изреча „равенство между половете“ като позоваване на равенството между жените и мъжете в съответствие с членове 2 и 3 от Договора за Европейския съюз и член 8, член 153 и член 157, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Полша се присъединява към консенсуса по заключенията на Съвета относно приоритетите на ЕС за 78-ата сесия на Общото събрание на ООН по изключение и само с оглед на предстоящата 78-а сесия на Общото събрание на ООН. Не считаме посочените по-горе конкретни елементи за договорени формулировки и основа за бъдещи преговори.“

ИЗЯВЛЕНИЯ НА КОМИСИЯТА

„1. Изпълнителни правомощия

Комисията отбелязва, че Съветът е запазил за себе си изпълнителните правомощия при ограничителните мерки с оглед на военната подкрепа на Иран за агресивната война на Русия срещу Украйна, за да се осигури съгласуваност с процеса на изменение и преразглеждане на приложението към Решение (ОВППС) 2023/XX. Като има предвид член 291, параграф 2 от Договора, Комисията поддържа становището си, че щеше да е по-уместно, ако изпълнителните правомощия бяха предоставени на нея. По дело C-440/14 P, *National Iranian Oil Company („NIOC“)* / Съвет и Комисия, Съдът на Европейския съюз потвърди, че изпълнителни правомощия може да се предоставят на Съвета в „специфични и надлежно обосновани случаи“. Поради това Комисията смята, че делото „NIOC“ не може да се смята за прецедент за всички договорености за изпълнителните правомощия във връзка с регламентите на Съвета за налагане на ограничителни мерки. Освен това, като се има предвид, че понятието „прилагане“ обхваща отнасящи се до конкретен случай разпоредби в актове с индивидуално приложение, наложително е изпълнителният орган да е в състояние да гарантира съблюдаването на всички процесуални гаранции, на които съответните лица имат право.

2. Дерогации от хуманитарни съображения

Комисията отбелязва, че Съветът не е успял да постигне съгласие по приемането на подходящи дерогации от хуманитарни съображения предвид хуманитарното положение в Иран. Като припомня по-широката дерогация за иранските оръжия за масово поразяване в Резолюция 2664 (2022) на Съвета за сигурност на ООН и с оглед на риска от прекомерно съблюдаване, Комисията смята за по-подходящо въвеждането на последователни дерогации в различните ограничителни мерки по отношение на Иран. Действайки по този начин, Съветът способства за фрагментиране на дерогациите/изключенията в различните санкционни режими, засягащи Иран или ирански стопански субекти, което затруднява хуманитарната помощ.

3. Разпоредби относно задълженията за докладване, обмена на информация и санкциите за нарушения на ограничителните мерки

Комисията отбелязва, че що се отнася до военната подкрепа на Иран за агресивната война на Русия срещу Украйна, Съветът не е въвел изцяло разпоредбите относно задълженията за докладване, обмена на информация и наказателните санкции, когато е целесъобразно, за нарушения на ограничителните мерки, предложени съвместно от Комисията и върховния представител. Комисията смята, че разпоредбите следва да бъдат включени в регламентите на Съвета за налагане на ограничителни мерки, за да може Комисията да изпълнява възложената ѝ от Договора задача да гарантира прилагането на правото на Съюза, както и еднаквото прилагане и адекватното принудително изпълнение на ограничителните мерки на ЕС от страна на държавите членки.

4. Забрана за пътуване

Комисията отбелязва, че в регламента на Съвета за въвеждане в правото на ЕС на решението на Съвета Съветът не е въвел забрана за влизането или транзитното преминаване през територията на държавите – членки на ЕС. По този начин Съветът не зачита надлежно предвидените в Договора за функционирането на ЕС области на компетентност на Съюза – в областта на визовата политика, граничния контрол и законната миграция, и не осигурява еднакво прилагане на ограничителните мерки на ЕС от страна на държавите членки.“

ИЗЯВЛЕНИЕ НА БЕЛГИЯ, ГЕРМАНИЯ, НИДЕРЛАНДИЯ, РУМЪНИЯ И ФИНЛАНДИЯ

„Ние, подписалите страни, приветстваме приемането на решението и регламента на Съвета относно ограничителни мерки с оглед на военната подкрепа на Иран за агресивната война на Русия срещу Украйна.

Въпреки това изразяваме съжаление във връзка с факта, че решението на Съвета съдържа разпоредба (член 4), която — за изготвянето и изменението на списъците със санкции — добавя необходимостта от единодушие вместо гласуване с квалифицирано мнозинство. Това изискване ще възпрепятства въздействието и ефективността на режима на санкции и преследваните от него цели.

С настоящото се позоваваме на член 31, параграф 2 от ДЕС, който гласи, че когато приема каквото и да е решение за изпълнението на решение, което определя действие или позиция на Съюза, Съветът решава с квалифицирано мнозинство. Това означава, че решенията за изготвяне и изменение на списък със санкции се вземат с квалифицирано мнозинство.

Бихме искали да заявим отново, че нашето съгласие по днешното решение на Съвета по никакъв начин не показва промяна в общата ни позиция по отношение на гласуването с квалифицирано мнозинство и не следва да се разглежда като прецедент.

Във връзка с това предлагаме Съветът да се върне към този въпрос и да проведе по него открито, хоризонтално обсъждане при подходящи условия, които не са свързани с разглеждането на конкретно предложение.“
